شهرآرا

- روزنامه فرهنگی- اجتماعی- اطلاع رسانی
- صاحب امتیاز: شهرداری مشهد
- مدیر مسئول و سردبیر: سید هادی فیاضی
- نشانی: میدان شهدا، نبش دانشگاه ۱
- دفتر مرکزی: ۵ - ۳۷۲۸۸۸۸۱
- نمابر: ۳۷۲۳۸۳۱۰
- روابط عمومی: ۳۷۲۴۳۱۱۰
- شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹
- چاپ: شهر چاپ خراسان

روزنامه شهر امید و زندگی
SHAHRARANEWS.IR
۱۹ ۰۱ ۱۴۰۰
۵ شنبه
۲۴ صفحه: ۱۲ صفحه + ۴ صفحه ورزشی
+۸ صفحه ۷ شنبه + شماره ۳۳۵۵ | ۱۰۰۰ تومان

میثاق‌نامه اخلاق حرفه‌ای

حدیث روز

در روز مصیبت، عظمت روح و توانایی اشخاص آشکار می‌گردد.

رسول اکرم(ص)

رطوبت هوا ۲۸٪ | ۱۱° ↓ ۲۵° ↑

صبح ۱۲	ظهر ۲۳
عصر ۲۰	شب ۱۶

- اذان ظهر ۱۲:۳۳:۲۳
- غروب آفتاب ۱۸:۵۹:۲۶
- اذان مغرب ۱۹:۱۷:۵۹
- نیمه شب شرعی ۲۳:۴۹:۵۹
- اذان صبح فردا ۰۴:۳۸:۵۴
- طلوع آفتاب فردا ۰۶:۰۶:۲۹

تاریخ‌نگار

۱۹ فروردین ۱۳۶۷

انتخابات سومین دوره مجلس شورای اسلامی

با وجود تهدیدها و حملات موشکی و هوایی و جنگ روانی همزمان با جنگ تحمیلی، ملت ایران در کم‌نظیرترین انتخابات جهان، به پای صندوق‌های رای رفت و مجلس سوم را تشکیل داد.

استقبال کم‌نظیر مردم ایران از انتخابات سومین دوره مجلس شورای اسلامی در سخت‌ترین شرایط جنگی، بار دیگر دشمنان جهانی اسلام را از شکست انقلاب اسلامی مایوس کرد.

مردم در این دوره با حضور ۱۷ میلیونی خود در حوزه‌های رای‌گیری، نمایندگان خودشان را انتخاب کردند و مجلس سوم در هفتم خرداد آن سال (۱۳۶۷)، به حد نصاب رسیدن نمایندگان، آغاز به کار کرد.

کیوسک

ایندیپندنت

دانشمندان آکسفورد که تاکنون ارتباط میان تزریق واکسن استرازنکا و احتمال تشکیل لخته خون در بدن را رد می‌کردند، از روز دوشنبه تزریق این واکسن برای کودکان در بریتانیا را متوقف کرده‌اند. در این زمینه، روزنامه بریتانیایی ایندیپندنت در تیتر یک خود با این گزاره: «توقف واکسیناسیون کودکان به‌دلیل نگرانی‌ها از تشکیل لخته خون» می‌نویسد: دانشگاه آکسفورد این اقدام را از روی احتیاط انجام داده است.

نشنال پست

این روزنامه کانادایی در صفحه نخست خود با اشاره به وعده جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا، درباره واکسیناسیون همگانی تا تاریخ ۱۶ آوریل و مقایسه آن با زمان‌بندی دولت کانادا برای واکسیناسیون بزرگسالان تا پایان تابستان امسال و همچنین خیزش موج سوم کرونا در کانادا، اقدامات دولت جاستین ترودو در قبال همه‌گیری کرونا را در مقایسه با دولت آمریکا و بریتانیا زیر سوال می‌برد.

لوپینیون

این روزنامه فرانسوی به‌جای عکس یک، از کاریکاتور استفاده کرده و در مطلبی با تیتر «سیاستمداران و پزشکان، در بحبوحه بحران» به روابط میان دولت فرانسه و پزشکان این کشور اشاره کرده و در این باره نوشته است: «یک سال پس از شروع همه‌گیری (کرونا)، روابط میان دولت فرانسه و پزشکان متخصص به‌طور جدی خراب شده است.»

وال‌استریت‌ژورنال

روزنامه آمریکایی وال‌استریت‌ژورنال با انتشار عکسی از بنیامین نتانیاهو در کنار شریک ائتلافی‌اش، بنی گانتس، به تحولات اخیر در سرزمین‌های اشغالی اشاره می‌کند. در این مطلب آمده است که پس از برگزاری چهارمین انتخابات در دو سال گذشته، روون ریولین، رئیس‌جمهور رژیم صهیونیستی، برای پایان دادن به بن‌بست انتخاباتی، بار دیگر، نتانیاهو را به‌عنوان مسئول تشکیل دولت معرفی کرده است.

طرح: Marco Melgrati

آدم‌هایی با چشمان بینا برای نادیدنی‌ها

طرح آخر

امیرمنصور رحیمیان | عمویی داشتم که قبل آنکه سم شیمیایی ته‌نشین‌شده در ریه‌هایش، نفسش را برای همیشه ببرد، داستان می‌نوشت و شعر می‌گفت واهل کلمه بود. با قدرت کلمه آشنا بود و از پیچش‌های ادبی سر درمی‌آورد، با این حال به کسانی که جادوی خطوط را می‌دانستند، حسادت می‌کرد. در کتابخانه بزرگش، کتاب‌های کارتون قدیمی داشت و شیفته نگاه آن آدم‌ها به زندگی بود. این مطلب را تقدیم آن آدم‌ها می‌کنم؛ به تمام خواهران و برادرانم که از یک پدر و مادر نیستیم و در همه‌جای دنیا پخش شده‌ایم. برای همه آن آدم‌هایی که بادی‌ان‌ای خط و رنگ با یکدیگر ارتباط خونی گرفته‌ایم. برای آن‌هایی که با چشم‌هایی که نادیدنی‌ها را می‌بینند، به وقایع نگاه می‌کنند و آن اتفاق هرقدر هم تلخ باشد، شیرینش می‌کنند، از آن لطیفه درست می‌کنند و به خورد ملت‌ها می‌دهند. برای آن‌هایی که دیروز به روایت تقویم، روز جهانی‌شان بود. برای آن‌هایی که به‌دلیل ابراز عقیده‌شان با خط و هاشور، کشته شدند، زندانی شدند و دست و قلمشان شکست. برای آن‌هایی که هشتم آوریل هر سال، روزشان است. روز کارتون و کاریکاتوریست را نمی‌شود تبریک گفت وقتی که در جهانی زمخت زندگی می‌کنیم که تحمل طنز تصویری را هم ندارد. ناجی العلی و خیلی‌های دیگر، قربانی همین نداشتن تحمل شدند. قربانی آگاهی و رشد دانایی شدند. در همین صفحه تا الان، آثار کارتونیست‌های زیادی را بررسی کرده‌ایم. کارتون‌هایی که به‌ظاهر چند خط ساده در کنار هم بوده‌اند و در عمقشان به اندازه یک مقاله، کلمه و به اندازه یک سخنرانی طولانی، حرف داشته‌اند. کارتون‌هایی که زیاد هم پیچیده نبودند و برای فهمشان، نیازی به مفسر و نشانه‌شناسی زیادی نبود؛ برخلاف نقاشی که آدم، برای فهم بعضی نشانه‌ها و ترکیب‌بندی‌هایش، باید حتما در همان سبک و سیاق مطالعه داشته باشد. همین امر، مخاطبان این هنر را محدود می‌کند به دایره آدم‌هایی که اطلاعات اولیه‌ای از این هنر دارند، درحالی که در کاریکاتور و کارتون این چنین نیست. کارتونیست، خوب می‌داند که با دایره‌ای وسیع‌تر از آدم‌ها که بیشترشان آدم‌های معمولی و گاهی با مطالعات محدود و غیرمرتبط هستند، سروکار دارد. کار یک کارتونیست آنجایی سخت‌تر و بغرنج‌تر می‌شود که خودش باید به موضوعی که می‌خواهد درموردش کار بکند، مسلط باشد. باید پیچیده‌ترین مفاهیم آن موضوع را بتواند به زبان ساده و قابل فهم برای مردم عادی توضیح بدهد. باید طوری بگوید که به هیچ‌کس برنخورد. باید طوری و از فاصله‌ای باد بزند که نه سیخ بسوزد نه کباب و درعین حال، جان مطلب را برساند؛ درست مثل راه رفتن روی لبه تیغ. تیغی که آن سویش فهم نادرست از موضوع است و این طرفش آگاهی درباره آن. کاری که طنزنویسان و نویسندگان با کلمات می‌کنند را باید به شکلی با خطوط انجام بدهد که عاقبتش همانی بشود که می‌خواهد. در توصیف کاری که کارتونیست‌ها انجام می‌دهند، هیچ‌کس بهتر از خودشان نمی‌تواند چیزی بگوید. اثر «مارکو ملگراتی» ایتالیایی بهترین توصیف برای کار آن‌هاست. اثری که به‌دور از ماهیت، بدون شخصیت‌پردازی‌های آن چنانی و متکی بر ایده، سعی می‌کند چیزی را بیان کند. مردی که دقیقا با شکل و شمایل مانکن گونه و با سایه‌هایی بر صورتش، مثل مانکن‌هایی که عطر و ساعت و کت و شلوار تبلیغ می‌کنند، دارد کاری را انجام می‌دهد که کمی دور از انتظار است. او درحال کشیدن نقاشی است. موضوع نقاشی هم یک تخم‌مرغ سالم است ولی او نیمرویی را تصویر کرده است. ملگراتی با این کار می‌خواهد ماورای شخصیت و قیافه هنرمند، کارش را قضاوت کنیم. او شاید با ترسیم این اثر، می‌خواسته است این نکته را یادآوری کند که: «مهم نیست، چه کسی حرف می‌زند؛ مهم این است که چه می‌گوید». شاید همان‌طور که من این همه کلمه پشت هم ردیف کردم تا حرفی بزنم، او هم برای خواهران و برادرانمان تصویری کشیده است. تصویری برای قدردانی از آدم‌هایی با چشمان بینا برای نادیدنی‌ها.

آقای جهانگیری! این شما و این شیوه رفتار تأمین‌اجتماعی با بازنشستگان کارگری!

رهگذر

یادداشت

کار خوب را هم «خوب» انجام نمی‌دهید، بلکه با بدترین شیوه اجرا و غیرحرفه‌ای‌ترین شیوه اطلاع‌رسانی، از یک کار خوب به نتیجه‌ای بد می‌رسید. این را در جلسه دیدار نخبگان خراسان رضوی به دکتر جهانگیری، معاون اول رئیس جمهور، گفتم و نمونه این رفتار را در برخورد تأمین اجتماعی آدرس دادم. گفتم که موضوع خوب و اعتباربخش و محبوبیت‌آور افزایش مستمری بازنشستگان کارگری را به گونه‌ای اجرا می‌کند که محبوبیت‌سوز و اعتباربرباده شده است. نمی‌خواهم با شمارکردن وعده‌های مقامات دولتی و مدیران تأمین اجتماعی، ملال‌افزا شوم و سخن در تکرار وعده‌هایی به درازا بکشد که «کذب» آن عیان شده است. اینکه می‌گویم کذب، به معنای «دروغگو» دانستن اشخاص نیست، بلکه در حوزه مدیریتی وقتی وعده‌ای محقق نشد، باید آن را ذیل عنوان «دروغ‌های مدیریتی» تعریف کرد؛ چیزی که می‌تواند از هر فردی در عرصه مسئولیتش سر بزند. اصلا صدق و کذب در این عرصه به گفتار فردی نیست؛ به عمل اجتماعی است و حضرات در این جریان، بارها و بارها سخنانشان نقض و وعده‌هایشان خلاف از کار درآمد. آخرین نمونه‌اش همین وعده سالاری مدیرعامل تأمین اجتماعی که وعده داد تا ۱۶ فروردین متناسب‌سازی (همسان‌سازی) و افزایش سنواتی اعمال و احکام ۱۴۰۰ مستمری‌بگیران صادر خواهد شد، اما نشد. اما دیگر دست‌اندرکاران کانون‌های بازنشستگی، چندگونه و چندگانه سخن می‌گویند و آخر هفته را برای این کار آدرس می‌دهند. تازه در میزان و رقم افزایش هم چیزی مشخص نیست. هرکس وعده‌ای می‌دهد و دیگری به اعتراض خواهان رقم بیشتر می‌شود. اصلا وقتی درصد و رقم مشخص نیست، چطور می‌خواهند احکام را صادر کنند. آن روز به جناب معاون اول گفتم که دولت پیش از شما از همین موضوع افزایش حقوق بازنشستگان برای خود برگ برنده و اعتباری کسب کرد که هنوز هم دارد نانش را به سفره می‌برد اما شما چنان از این فرصت یک تهدید ساختید که نه‌فقط اعتبار خود را به باد دادید که اعتماد به نظام را هم به چالش کشیدید. کاش حضرات در همین ایام باقی‌مانده از مسئولیتشان کاری بکنند که آب رفته به جوی برگردد.

زین قند پارسی

علیرضا حیدری | مدرس و ویراستاری

نگارش چند ترکیب با کلمه «آن» براساس نظر فرهنگستان زبان و ادب فارسی

آنجایی	آن‌جور
آن‌جوری	آن‌جهان
آن‌چنان	آن‌چنان‌که
آن‌چنانی	آنچه
آن‌دنیا	آن‌دیگر
آن‌دیگری	آن‌سان
آن‌سو	آن‌طور
آن‌قدر	آن‌کس
آنکه	آن‌که (آن کسی که)
آنگاه‌که	آن‌گاه‌که
آن‌گونه	آن‌وقت
آن‌ها/آن‌ها	آن‌همه
آن‌یک	آن‌یکی

#زین_قند_پارسی

نگاه هشتم

هنر شهادت در آوای «آوینی»

غلامرضا بنی‌اسدی | روزنامه‌نگار

آوینی ماندگار است. اگر به این گزاره باور داشته باشیم که «تنها صداست که می‌ماند»، صدای او، آوازماندگاری می‌خواند در روایت فتح. اگر قلم ماناست و کلمات جاودانه‌اند، باز مرتضی آوینی، قلمداری است که با کلمات معرفت‌آموز قلندری می‌کند. اگر شهادت، قله ماندگاری است، او به‌گواه قافله‌سالار روشنی، «سید شهیدان اهل قلم» بود.

او در باور به سیادت و قلم و شهادت، به بلوغی رسیده بود که در کلام بلیغش، خود را نشان می‌داد. این کلمات اوست که با صدایش در گوش جهان می‌پیچد: «حرم عشق کربلاست و چگونه در بند خاک بماند آن که پرواز آموخته است و راه کربلا می‌شناسد و چگونه از جان نگذرد آن کس که می‌داند جان، بهای دیدار است؟»

او اوج معرفت را در این جمله، سرمه چشم اهل بصیرت می‌کند که: «... و مگر نه آنکه گردن‌ها را با ریک آفریده‌اند تا در مقتل کربلای عشق، آسان‌تر بریده شوند؟» او به درکی متعالی از زیستن و مردن می‌رسد و می‌نویسد: «گردش خون در رگ‌های زندگی شیرین است، اما ریختن آن در پای محبوب، شیرین‌تر است و نگو شیرین‌تر، بگو بسیار بسیار شیرین‌تر.»

چگونه مردن را هم فهمی تعلیم دهنده دارد و راه را نشان می‌دهد که «در ملکوت اعلا جز شهید زنده نیست و حیات دیگران اگر هم باشد، به طفیل شهداست.» او قنوس در جان دارد و آدمیان را قنوس‌وار می‌خواهد، لذا به صراحت می‌گوید: «سوختن، کمال عشق است اما آن‌ها که سوختن پروانه در آتش شمع را کمال عشق می‌دانند، کجایند که سوختن انسان در آتش عشق را به نظاره بنشینند؟» او خوب می‌داند و «خوب‌تر» می‌گوید که «در عالم رازی هست که جز به بهای خون فاش نمی‌شود.» نمونه اعلای این حقیقت را هم در کربلا آدرس می‌دهد: «سر مبارک امام عشق بر بالای نی، رمزی است بین خدا و عشاق که این است بهای دیدار.»

او شهادت را هنری متعالی و جاودانه می‌داند و می‌گوید: «هنر آن است که بمیری، پیش از آنکه بمیرانند. مبدأ و منشأ حیات آنانند که چنین مرده‌اند.» این گونه است که روز شهادت او به حق روز هنر نام می‌گیرد و راستی چه هنری والاتر از شهادت؟

مجله عصر شهرآرا هجده شصت

برای خواندن مجله عصر شهرآرا کد را اسکن کنید

حق با شماست

بیان مشکلات با شما
انعکاس و پیگیری با ما

راه‌های ارتباطی
۳۰۰۰۷۲۸۹
۳۷۲۸۸۸۸۱ - ۵